

opis dopunjuje i osvetljuje. Tipove, prikazane i nacrtane u Pavečevićevim Crnogorcima može se sasreti samo u Homerovi Ilijadi. Svakome, ko se bavi etnologijom i psihologijom našeg naroda ovu knjigu toplo preporučujemo, a piscu čestitamo na uspehu.

Niko Županić.

P. R. Radosavljevič. The spirit of Tostoj's experimental school. (Reprinted from School and Society, vol. XXIX, Nos. 737 and 738; The Science Press). New York 1929.

Naš bosenski rojak, prof. univ. Pavel R. Radosavljević predava na New York University fizično antropologijo in eksperimentalno pedagogiko ter je objavil že celo vrsto dobrih del iz svojega strokovnega področja. V zgoraj omenjeni studiji prihaaja avtor do prepričanja, da je Lev Tolstoj velik vzgojevalni eksperimentalist, ki stoji v svojih idejah o vzgoji pod vplivom političnih in socialnih idej svoje dobe. Kot član aristokratske kaste je začel Tolstoj, živeč v družtvu prepojenim s stanovskimi predsodki na zunaj in v srcu, s silo svojega individualizma pobijati te socialne predpravice in nadutosti. On je začel uveljavljati enakost duš ljudstva s svojo dušo in je načrtal ekonomsko analogijo, povzeto na osnovi razumevanja in uvidevanja a ne na osnovi znanstva. V akordu z Tolstojevo vzgojevalno filozofijo morejo se razlikovati trije osnovni toni, individualizem, intelektualna svoboda in verska sankcija.

N. Ž.

Henry Field, Early man in North Arabia. (Reprinted from »Natural History«, vol. XXIX, No. 1, 1929, pp. 33—44.) New York 1929.

Avtor tega dela, ki govori o najstarejših prebivalcih v Severni Arabiji, je g. H. Field, pomočnik upravnika

»Field« Museum of Natural History« v Čikagi. On je bil tudi voditelj znanstvene ekspedicije (1927—28) v »Severno arabsko« ali »Sirsko puščavo«, ki meji na zapadu na Transjordanijo in Palestino, na severu na Sirijo, na jugu na veliko Nefad puščavo in na vzhodu na Mezopotamijo. Na svojih težavnih ekspedicijah, ki so bile izvršene tudi s pomočjo angleških oficirjev in največ na avtomobilih, je g. Field naletel tudi na ostanke rimske kulture, na vojaške utrdbe in kastele (Qasr Burqua, Qasr Azrak), ki so bile zadnje in najoddaljeneše postojanke rimske moči na iztoku. Ker se je v ekspedicijski družini nahajal tudi klasični epigraf, so zbrali napise in material in jih poslali v Čikago. Glavni namen pa je bil seveda poiskati ostanke in dokumente najstarejših, paleolitskih stanovalcev, kar se je g. Fieldu tudi posrečilo. Za sigurno se more trditi, da je v severno-arabski puščavi človek živel že v prazgodovinski dobi in geološka raziskovanja so pokazala, da je bila ta dežela takrat namakana in da je bila rodovitna. Vsekakor je imela dosti gostov, na pol nomadsko prebivalstvo. Več musterijskih tipov orodja, ki je bilo najdeno v toku arheološkega raziskovanja po puščavi, spominja na orodje najdeno v družtvu s tako zvano »Galijsko lobanjo« (1925). Ker je g. Field vkljub svoji mladosti dosegel lep uspeh pri težavnem raziskovanju puščave, lahko pričakujemo od njega še mnogo uspehov za pojasnenje izvora človeka in civilizacije Evrazije v paleolitski dobi, kar si je postavil za svoj cilj.

N. Županić.

B. Škerlj, Nekatera socialna spoznanja iz rodovnikov Praškega pedološkega zavoda. (Rozpravy ústavu pro